

Violeta Tomič

**Pilova novinarka:
desetletna
Vita Vlašič iz Metlike
Brizorišče:
Ljubljanski park Tivoli**

Kdaj si se začela ukvarjati z igrilstvom?

V drugem razredu osnovne šole, ko smo pripravili igrico Novoletno darilo. Spomnim se, da sva s sošolcem Sašom igrala bratca in sestrico, ki sta med vojno izgubila starše in si za novoletno darilo zaželela očka in mamico. To je bila moja prva vloga, potem pa se je nadaljevalo, iz leta v leto, na raznih proslavah, v dramskih krožkih ...

Je bila odločitev za vpis na Akademijo za gledališče, radio in televizijo težka?

Ni bila težka, ne! Mož mentorice dramskega krožka mi je v osmem razredu povedal za to akademijo in mi svetoval, naj grem najprej kar na gimnazijo. Prej sem mislila, da igralec postaneš kar tako, da te nekdo sreča in odkrije. Ko pa sem izvedela, da lahko postaneš igralec, če si dovolj priden in nadarjen in če končaš šolo za to, se mi je stvar zazdela izvedljiva. Vpisala sem se na Gimnazijo Črnomelj, jo končala in šla na sprejemne izpite na akademijo.

Se spomniš svoje prve profesionalne vloge?

Prvo zaresno vlogo sem dobila v predstavi Ljubljanske Drame kot študentka drugega letnika. To je bil velik korak v mojem življenju in moja prva resna vloga med velikimi igralci, kot so Majda Potokar, Miha Baloh, Boris Cavazza ...

Kako se pripravljaš na vlogo?

Ko dobiš vlogo, najprej bereš besedilo in vidiš, kaj ti je blizu, kaj razumeš ... Pri razčlenbi besedila ti pomagajo dramaturgi. Njihova naloga je, da povejo kaj o obdobju, v katerem se delo dogaja. Dobro je tudi, da spoznaš avtorja in nekaj njegovih drugih del. Več stvari ko o svoji vlogi veš, lažje ti je. Sledijo bralne vaje in vedno bolj jasni so odnosi: s kom se ne razumeš, koga imaš rad ... Pomaga tudi, da igrani osebi izsanjaš življenje, ki ga gledalec na odru ne vidi. Igraš žensko in zanjo veš, kako se oblači, kako razmišlja ... Šele potem lahko to osebo zaživiš in jo igraš.

Tudi v sanjah kdaj podoživljaš kakšen lik?

O, večkrat! Včasih sem se zbudila, ko sem med izvajanjem akcije iz predstave v kaj brcnila. Vsi igralci pa poznamo tudi značilne igralske nočne more – na primer zamujaš predstavo, hitiš in tečeš na mestu ali pa vsakujes v predstavo, ki je še nisi videl, ki je ne poznaš, in iščeš besedilo ...

Ni bilo druge poti, že pri devetih letih sem trdno vedela, da hočem postati igralka.

Lepo je,
če lahko
iz majhne
vloge
nekaj
narediš.

Katera je tvoja najuspešnejša vloga?

Na to je težko odgovoriti, ker najuspešnejša ni nujno tudi najboljša vloga. Zelo uspešna sem bila kot režiserka predstave Žurka za punce, o kateri se je veliko pisalo. Lep uspeh sem imela z vlogo v filmski koprodukciji Grkov, Francozov in Slovencev, zelo pri srcu pa sta mi bili vloga v Flisarjevi drami Tristan in Izolda in vloga Nežke v Linhartovem Matičku, rada igram v muzikalu Chicago ...

Kako pa je s filmom?

V filmu kakšnih večjih vlog žal nisem igrala. Verjetno zato, ker pri nas obstajajo določene predstave o tem, kaj so filmski obrazi. Pri nas še vedno velja mnenje, da slovenski igralci igramo preveč gledališko. Mislim, da to ni res in da lahko ob pravem vodenju iz sebe potegnemo marsikaj.

S katerim tujim igralcem bi želela nastopati v filmu, nominiranem za oskarja?

Uaaa, Al Pacino ali pa Anthony Hopkins bi bila v redu!

Kaj pomeni, da je igralec svoboden?

To pomeni, da nisi zaposlen v nobenem gledališču, da ne prejemaš redne plače, da se sam odločaš, kje in kaj boš delal. Seveda pa si zmeraj odvisen od ponudbe in povpraševanja. Če je povpraševanje po tebi veliko, lahko izbiraš, če ne, moraš sam iskati vloge. Svobodni igralec je podjetje sam zase.

Mladost si preživela v Metliki. Se še vedno rada vračaš v Belo krajino?

Metlika mi je ostala v spominu kot kraj, kjer sem odraščala, kjer imam mladostne prijatelje, in vedno raje se vračam nazaj. Najbolj dragoceno pa je zame to, da se spet lahko družim s svojimi prijatelji iz mladih let in zdaj se družijo tudi naši otroci. Zdi se mi, kot bi se vrnila v obdobje, ko smo skupaj odraščali.

Kaj boš počela čez deset, dvajset let?

Popolnoma sem prepuščena usodi in ji zaupam. Verjamem, da bom polna energije, kot sem zdaj, da mi bo zdravje služilo in da bodo stvari prišle sproti. Tiste, ki morajo priti, vedno pridejo. Odnese me lahko kamor koli. Vem le, da bom poslušala svoj notranji glas, ker je to najboljši, kar lahko naredim.

Si tudi ti
želiš postati
Pilova
novinarka,
Pilov novinar?
Pošlji
nam
svoj predlog
na naslov:
PIL,
1536 Ljubljana,
za TVOJ
INTERVJU.

